

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.

Fremsat den 13. marts 1974 af *Knud Jespersen, Fuglsang, Kaj Hansen, Freddy Madsen, Ib Nørlund* og *Hanne Reintoft*.

§ 1.

I lov om beregning af et reguleringspristal, jfr. lovbekendtgørelse nr. 243 af 2. juni 1971, foretages følgende ændringer:

1. Lovens titel affattes således: „Lov om beregning af et leveomkostningspristal.“

2. § 1, stk. 1, affattes således:

„På grundlag af oplysninger om detaljpriser på varer og tjenesteydelser, om boligudgifter og om personlige skatter beregner Danmarks Statistik et prisindeks, betegnet pristallet for leveomkostninger, der har januar 1971 = 100.“

3. I § 1, stk. 2 og 3, § 3, stk. 2, § 4 og § 6, stk. 1 og 2, ændres „reguleringspristallet“ til: „pristallet for leveomkostninger“.

4. I § 3 udgår stk. 1 og 3.

5. Til § 4 føjes som nyt stykke:

„Stk. 2. Personlige skatter indregnes pristallet for leveomkostninger på grundlag af oplysninger indhentet fra det i § 2, stk. 2, omhandlede udvalg af kommuner.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget.

Med de enormt høje prisstigninger som følge af EF-medlemskabet er spørgsmålet om et ærligt og retfærdigt grundlag for beregningen af reguleringspristallet aktualiseret igen. Forslaget er en genfremsettelse af lovforslag nr. 147 fra 1970-71 af Hanne Reintoft, dog er bemærkningerne og tabelbilaget ført à jour.

Prisstoppet, som det er vedtaget nu, virker ikke effektivt, og det bekræfter vores påstand om, at vi først og fremmest må give lønmodtagerne fuld dækning for de faktiske stigninger i leveomkostningerne. Vi kan ikke gribe ind i overenskomsten mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO, men den barbering af det lønregulerende pristal, der blev påbegyndt i begyndelsen af 50'erne, kan der sættes en stopper for.

Formålet med barberingen af det lønregulerende pristal var at gøre den direkte — illegale — pristals-

forfalskning, der i stort omfang havde fundet sted i krigsårene og de første efterkrigsår, delvis overflødig. Barberingen bestod i, at den skærpelse af forbrugsafgifterne, som den borgerlige regering gennemførte, skulle holdes ude af pristalsbudgettet, som derved skulle komme til at vise en mindre stigning end de faktiske leveomkostninger. Metoden lykkedes i det store og hele, men slog dog enkelte gange fejl, idet de udgiftsposter, som stadig var med i pristalsbudgettet, undertiden viste en stærkere stigning end forbrugsafgifterne inklusive de forhøjelser, regeringen havde gennemført.

For at undgå den slags for de skiftende regeringer ubehagelige overraskelser foretoges i tidens løb nye barberinger af pristallet. Den mest radikale fandt sted, da det på den daværende socialdemokratiske regerings initiativ blev besluttet, at reguleringspristallet, der skulle beregnes fra og med januar kvartal